

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci proti obvinenej **M. B.** pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 16. júna 2010 v Bratislave dovolanie obvinenej M. B. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. júla 2009, sp. zn. 3To 144/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej M. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 2. októbra 2008, sp. zn. 3T 89/2008, bola obvinená M. B. uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20. októbra 2007 asi o 11.25 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, ev. číslo X. po ceste II/507 v smere od Ž. do B., pričom ako prechádzala cez obec M. v km 216.100, kde je dopravnou značkou B27a obmedzená rýchlosť jazdy na 40 km/h, tak pri prejazde pravotočivej zákruty z dôvodu rýchlej jazdy, kedy išla s vozidlom rýchlosťou v rozpätí 73,15 až 80,85 km/h dostala s vozidlom šmyk a prešla do protismeru, kde došlo k čelnej zrážke s protiídúcim osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Felícia, ev. číslo X., ktoré viedol vodič P. Ď., a ktorému z nedbanlivosti spôsobila pomliaždenie tváre s krvnými výronmi a oderkami kože v oblasti ľavej strany tváre, ľavej očné, nosa, hornej a dolnej pery s drobnou trhlinou na sliznici dolnej pery vo vchode do dutiny ústnej, tržnú ranu v oblasti záhlavia 10 cm dlhú, pomliaždenie prednej steny hrudnej s krvným výronom nad hrudnou kosťou, prasknutie spánkovej kosti vľavo bez posunu úlomkov, zlomeninu bočnej steny ľavej očné s výlomom,

ktorý je ľahko posunutý do strany, preniknutie vzduchu do mäkkých tkanín očnice a za očnú guľu vľavo, trieštivú zlomeninu prednej a bočnej steny čeľustnej dutiny vľavo so zakrvácaním do čeľustnej dutiny a do čuchových skliepkov, otras mozgu ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť 7 týždňov,

jeho spolujazdkyni M. Ď. spôsobila trieštivé zlomeniny klenby a spodiny lebečnej a pomliaždenín mozgu pri následnom zlyhaní životne dôležitých funkcií centrálnej nervovej sústavy pri krvácaní pod tvrdú a mäkkú plenu mozgovú, na následky ktorých dňa 27. októbra 2007 zomrela,

mal. S. Ď. pomliaždenie s oderkou kože na pravom predkolení, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu práceneschopnosti 5 dní a dobu liečenia v trvaní 7 dní,

mal. A.. Ď. spôsobila pomliaždenie čela vpravo, ktoré zranenie si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní 2 dni a dobu liečenia v trvaní 5 dní,

mal. L. K. spôsobila pomliaždenie čela s oderkami kože, pomliaždenie prednej ľavej strany hrudníka ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého lakt'a s oderkami kože ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 5 dní a dobu liečenia v trvaní 7 dní,

pričom vodička M. B. svojim konaním porušila ustanovenia § 15 ods. 1, ods. 4, § 3 ods. 2 písm. a/, písm. b/ Zákona č. 315/96 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Okresný súd v Žiline za to uložil obvinenej M. B. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. d/, písm. j/, písm. l/, písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere **2 (dva) roky**, pričom podľa § 49 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. okresný súd jej výkon trestu odňatia slobody **podmienečne odložil a** podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obvinenej skúšobnú dobu na **5 (päť) rokov**.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenej aj trest zákazu činnosti vodiča a to zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu **6 (šesť) rokov**.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. okresný súd poškodeného P. Ď., nar. X., trvalé bytom K. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obvinenej M. B. povinnosť nahradiť škodu poškodenému L. K., nar. X., bytom K., vo výške 7 848 Sk.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd poškodeného L. K., nar. X., bytom K. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok napadol odvolaním prokurátor, čo do výroku o treste a o jeho odvolaní rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 16. júla 2009, sp. zn. 3To 144/2008 tak, že

podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil citovaný rozsudok Okresného súdu v Žiline vo výroku o treste odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu piatich rokov a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenej M. B. za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v citovanom rozsudku Okresného súdu v Žiline podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. d/, písm. j/, písm. l/, písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala obvinená M. B. prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie.

Dovolateľka opiera dôvody dovolania o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie, ktoré napadá dovolaním je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľka nenamieta právnu kvalifikáciu skutku a celý obsah odôvodnenia jej dovolania spočíva v tom, že vyjadruje nespokojnosť s uloženým nepodmieneným trestom odňatia slobody, poukazujúc na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu, na ustanovenie

§ 34 ods. 4 Tr. zák. o okolnostiach relevantných z hľadiska určovania druhu a výmery trestu, na ustanovenie § 49 Tr. zák. o podmiennečnom odložení výkonu trestu odňatia slobody.

Zároveň dovolateľka upriamila pozornosť na to, že sa dopustila prečinu z nedbanlivosti, že do konca života ju bude prenasledovať nenapraviteľný následok tragickej dopravnej nehody, pričom svoju vinu a trest uložený súdom prvého stupňa prijala s pokorou. Trest uložený krajským súdom však považuje za protiústavný, nezákonný a uložený v rozpore s princípmi spravodlivosti. Uvádzala, že dopravná nehoda nebola výsledkom vodičskej bezohľadnosti a arogantnosti, ale vodičskej neskúsenosti dovolateľky, pričom krajský súd v rozsudku vymenoval na jej strane množstvo poľahčujúcich okolností, ktoré však nenašli odozvu v jeho rozhodnutí, a tak sa uložený trest javí byť pomstou za jej nedbanlivostné konanie.

V tej súvislosti poukázala na iné rozhodnutia všeobecných súdov v podobných trestných veciach s rovnakým tragickým následkom dopravnej nehody, známych hercov a politika, pri ktorých súdy pristúpili k uloženiu trestov odňatia slobody s podmiennečným odkladom výkonu trestu. Poukázala na tie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, resp. Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorých vyplýva, že pri rozhodovaní všeobecných súdov sa musí uplatniť princíp právnej istoty s neopomenuteľným komponentom predvídateľnosti práva, ktorý predpokladá, že obdobné situácie musia byť právne posudzované rovnakým spôsobom. Krajský súd však podľa nej porušil jej práva priznané článkom 12 ods. 2 a článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkami 6 ods. 1 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že sa odklonil od ustálenej judikatúry.

Ako dovolací dôvod uvádzala obvinená i to, že krajský súd síce podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozpísal dôvody odvolania prokurátora proti rozsudku súdu prvého stupňa ako aj jeho konečný návrh, ale úplne ignoroval jej vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a jej návrhy a vo svojom rozhodnutí ani len nenaznačil dôvody, pre ktoré boli neprijateľné jej argumenty v odvolacom konaní, čo v konečnom dôsledku znamenalo porušenie jej práva priznaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd, čo, podľa nej, zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľka poznamenala, že s identickým obsahom podala Ústavnému súdu Slovenskej republiky podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť, ktorá bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu a uviedla, že z obsahu rozhodnutia Ústavného súdu vyplýva, že dôvody ústavnej sťažnosti sú dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto sa nápravy svojich práv môže domáhať v dovolacom konaní, na ktoré je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Na základe týchto dôvodov obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, že výrokom o treste napadnutého rozsudku Krajského súdu v Žiline bol porušený zákon v ustanoveniach § 34 ods. 1, § 149 ods. 2, § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v ustanoveniach § 2 ods. 2, § 168 ods. 1 Tr. por.

K dovolaniu obvinenej sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiline, v ktorom uviedol, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, pričom sa ním rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin alebo predpokladá nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia a tým sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Rozumie sa ním aj nesprávne použitie iných právnych predpisov, napr. Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii, Občianskeho zákonníka a pod. a z uvedeného vyplýva, že dovolací súd v dovolacom konaní nepreskúmava výšku ani druh zákonne uloženého trestu.

V konkrétnom prípade bol, podľa vyjadrenia prokurátora, obvinenej uložený zákonný trest s prihliadnutím na ustanovenie § 34 Tr. zák.

Prokurátor vo vyjadrení poznamenal, že obvinená vo svojom dovolaní porovnáva so svojou trestnou vecou odlišné prípady, keďže ani jeden z odsúdených, ktorých mená uviedla

v dovolaní neprekročil maximálne povolenú rýchlosť pre daný úsek cesty o 100 % tak, ako v jej prípade. Preto nemožno hovoriť o odlišnom rozhodnutí všeobecných súdov v rovnakých veciach. Obvinenej bol uložený spravodlivý trest aj vzhľadom na následok trestného činu, po ktorom dve maloleté deti prišli o matku.

Preto prokurátor navrhol dovolanie obvinenej podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o ktoré sa dovolanie obvinenej opiera.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Žalovaný skutok, pre ktorý bola obvinená uznaná za vinnú, bol v rozsudku súdu prvého stupňa správne posúdený podľa príslušného ustanovenia § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Z ustáleného skutkového stavu a právnej kvalifikácie skutku v rozsudku Okresného súdu v Žiline vychádzal aj Krajský súd v Žiline, ktorý právnu kvalifikáciu skutku nemenil a Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nemal na to ani dôvod, lebo v tomto smere bolo rozhodnutie okresného súdu úplne správne. Napokon v tomto smere ani dovolanie nebolo podané.

Krajský súd v Žiline na základe odvolania prokurátora zrušil len výrok o treste odňatia slobody rozsudku prvostupňového súdu a sám rozhodol tak, že uložil obvinenej M. B.

nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd svojim rozhodnutím o treste neporušil žiadne hmotnoprávne ustanovenie, rozhodne nie ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ani § 149 ods. 2 Tr. zák., pretože uložil obvinenej trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby, po zohľadnení všetkých tých hmotnoprávnych ustanovení, ktoré uviedol vo výroku svojho rozsudku, a pri uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody použil tiež správne hmotnoprávne ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na jej zaradenie do príslušného ústavu na výkon trestu.

Treba zdôrazniť, že pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. spočívajúceho v tom, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Ustanovenia § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák. o zásadách ukladania trestov sú všeobecnej povahy a v rámci nich je vecou prvostupňového a druhostupňového súdu zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti významné z hľadiska ukladania trestu. Pokiaľ nejde o porušenie kogentného hmotnoprávneho ustanovenia Trestného zákona alebo iného hmotnoprávneho predpisu, nejde o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podstatou dovolania obvinenej je, že sa nestotožňuje s tým, ako vyhodnotil zistené okolnosti prípadu krajský súd, keď dospel k záveru, že nie je možné uložiť obvinenej podmienený trest odňatia slobody, lebo by nezodpovedal zákonu, keďže neboli splnené podmienky na podmienený odklad výkonu trestu. Pokiaľ v tej súvislosti obvinená uvádza iné prípady, podľa nej rovnaké ako u nej, treba poznamenať, že nie je vecou najvyššieho súdu, ako dovolacieho súdu, lebo mu to vôbec neprislúcha, aby preskúmaval správnosť a zákonnosť iných rozhodnutí z hľadiska uložených trestov vo veciach, v ktorých nebolo podané dovolanie. Ak krajský súd vyhodnotil zistené okolnosti prípadu významné z hľadiska ukladania trestu,

ktoré veľmi podrobne a precízne uvádza vo svojom rozhodnutí a dospel k záveru, že by bolo v rozpore so zásadami o účele a výmere trestu, keby bol obvinenej uložený podmienený trest odňatia slobody, nie je možné, aby tieto jeho závery znovu prehodnocoval dovolací súd v rámci dovolacieho konania, lebo nie je všeobecnou treťou opravnou inštanciou.

Ak uložený trest nie je výsledkom nezákonného použitia niektorého z kogentných hmotnoprávnych ustanovení Trestného zákona, a to v danom prípade nie je, potom nie je daný ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V prípade, že by bol trest uložený mimo rámca zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo by bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon nepripúšťa, bol by to dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ale ani jedno ani druhé sa v prejednávanej veci nestalo, takže ani obvinená nepodáva dovolanie pre tento dovolací dôvod.

Ďalšie dovolacie námietky obvinenej týkajúce sa toho, že krajský súd sa vôbec nevyrovnal s jej argumentmi vo vzťahu k odvolaniu prokurátora, vôbec nie sú dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Jednak sa opiera o procesné ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por. o obsahu rozsudku a jednak nezodpovedá ani skutočnosti, že by sa krajský súd nevyrovnal s vyjadrením obvinenej k odvolaniu prokurátora, pretože každým svojim konštatovaním v podrobnom odôvodnení rozsudku, vychádzajúc z ustanovení § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák., zároveň s odôvodnením prečo neobstojí z hľadiska zákonnosti okresným súdom uložený podmienený trest odňatia slobody reagoval aj na námietky obvinenej obsiahnuté v jej vyjadrení k odvolaniu prokurátora.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že z podaného dovolania je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. júna 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Eva Poláková